

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษาและการจัดการกีฬา ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
2. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติของทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับนักศึกษาสาขาพลศึกษาและการจัดการกีฬา ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและการจัดการกีฬา ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประจำปีการศึกษา 2554 จำนวนทั้งหมด 127 คน โดยแบ่งเป็นเพศชาย 94 คน และเพศหญิง 33 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอล เป็นนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและการจัดการกีฬา ชั้นปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประจำปีการศึกษา 2554 ที่ผ่านการเรียนรายวิชาฟุตบอลมาแล้ว จำนวน 30 คน โดยแบ่งเป็นเพศชาย 20 คน และเพศหญิง 10 คน โดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) เป็นนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและการจัดการกีฬา ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประจำปีการศึกษา 2554 จำนวนทั้งหมด 127 คน เป็นเพศชาย 94 คน และเพศหญิง 33 คน ซึ่งได้มาจากกลุ่มประชากรทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นได้นำมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ

1. หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบในแต่ละรายการ

2. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพลศึกษาและการจัดการกีฬา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละรายการ และคะแนนรวมของแบบทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 ตามวิธีของ (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
3. ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ระดับ .05
4. สร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบทดสอบทักษะฟุตบอล ใช้คะแนนดิบแบ่งระดับความสามารถทางทักษะฟุตบอล 3 ด้าน ได้แก่ ทักษะการเตะลูกฟุตบอล ใช้เวลา 2 นาที ทักษะการเตะส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบจับคู่ ใช้เวลา 2 นาที และทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลซิกแซก โดยแบ่งระดับทักษะออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการหาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและการจัดการกีฬา ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเที่ยงตรงผ่านเกณฑ์ตามคู่มือของผู้เชี่ยวชาญ (มีค่าเท่ากับ 1.00)
2. ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและการจัดการกีฬา ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละรายการและของการทดสอบครั้งที่ 1 กับทดสอบครั้งที่ 2
 - 2.1 เพศชาย มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกรายการ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .996, .978 และ .918 ตามลำดับ ดังนั้นแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จึงมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง
 - 2.2 เพศหญิง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกรายการ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .998, .919 และ .902 ตามลำดับ ดังนั้นแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จึงมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง
3. ผลการหาค่าความสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและการจัดการกีฬา ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในแต่ละรายการและของการทดสอบครั้งที่ 1 เป็นดังนี้

3.1 เพศชาย มีความสัมพันธ์ภายในของคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลในแต่ละรายการ ดังนี้ ทักษะการเตะลูกฟุตบอลใช้เวลา 2 นาที กับทักษะการเตะส่งลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบจับคู่ ใช้เวลา 2 นาที มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .534 ทักษะการเตะลูกฟุตบอลใช้เวลา 2 นาที กับทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลซิกแซก มีความสัมพันธ์กันทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -.706 ทักษะการเตะส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบจับคู่ ใช้เวลา 2 นาที กับทักษะการเลี้ยงลูกบอลซิกแซก มีความสัมพันธ์กันทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -.620

3.2 เพศหญิง มีความสัมพันธ์ภายในของคะแนนการทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลในแต่ละรายการและรวมทุกรายการ ดังนี้ ทักษะการเตะลูกฟุตบอลใช้เวลา 2 นาที กับทักษะการเตะส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบจับคู่ ใช้เวลา 2 นาที มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .680 ส่วนรายการทดสอบอื่น ๆ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ผลการศึกษาเกณฑ์ (Norms) ของแบบทดสอบทักษะฟุตบอลสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาและการจัดการกีฬา ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยเปลี่ยนคะแนนดิบของการทดสอบทุกรายการเป็นคะแนนที (T-Score) พบว่า

4.1 ระดับความสามารถทางทักษะฟุตบอลสำหรับเพศชาย แบ่งออกได้ 3 ด้าน ดังนี้

4.1.1 ทักษะการเตะลูกฟุตบอล ใช้เวลา 2 นาที

สูงมาก	คะแนนที่เท่ากับ	60 ขึ้นไป
สูง	คะแนนที่เท่ากับ	50 – 59
ปานกลาง	คะแนนที่เท่ากับ	40 – 49
ต่ำ	คะแนนที่เท่ากับ	30 – 39
ต่ำมาก	คะแนนที่เท่ากับ	29 ลงมา

4.1.2 ทักษะการเตะส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบจับคู่ ใช้เวลา 2

นาที

สูงมาก	คะแนนที่เท่ากับ	59 ขึ้นไป
สูง	คะแนนที่เท่ากับ	50 – 58

ปานกลาง	คะแนนที่เท่ากับ	41 – 49
ต่ำ	คะแนนที่เท่ากับ	32 – 40
ต่ำมาก	คะแนนที่เท่ากับ	31 ลงมา

4.1.3 ทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลบอลซิกแซก

สูงมาก	คะแนนที่เท่ากับ	25 ลงมา
สูง	คะแนนที่เท่ากับ	37 – 26
ปานกลาง	คะแนนที่เท่ากับ	49 – 38
ต่ำ	คะแนนที่เท่ากับ	61 – 50
ต่ำมาก	คะแนนที่เท่ากับ	62 ขึ้นไป

4.2 ระดับความสามารถทางทักษะฟุตบอลสำหรับเพศหญิง แบ่งออกได้ 3 ด้าน

ดังนี้

4.2.1 ทักษะการเตะลูกฟุตบอล ใช้เวลา 2 นาที :

สูงมาก	คะแนนที่เท่ากับ	60 ขึ้นไป
สูง	คะแนนที่เท่ากับ	50 – 59
ปานกลาง	คะแนนที่เท่ากับ	40 – 49
ต่ำ	คะแนนที่เท่ากับ	30 – 39
ต่ำมาก	คะแนนที่เท่ากับ	29 ลงมา

4.2.2 ทักษะการเตะส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบจับคู่ ใช้เวลา 2

นาที

สูงมาก	คะแนนที่เท่ากับ	54 ขึ้นไป
สูง	คะแนนที่เท่ากับ	50 – 53
ปานกลาง	คะแนนที่เท่ากับ	46 – 49
ต่ำ	คะแนนที่เท่ากับ	42 – 45
ต่ำมาก	คะแนนที่เท่ากับ	11 ลงมา

4.2.3 ทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลบอลซิกแซก

สูงมาก	คะแนนที่เท่ากับ	29 ลงมา
สูง	คะแนนที่เท่ากับ	39 – 30
ปานกลาง	คะแนนที่เท่ากับ	49 – 40
ต่ำ	คะแนนที่เท่ากับ	59 – 50

ต่ำมาก คะแนนที่เท่ากับ 60 ขึ้นไป

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาและการจัดการกีฬา ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม แบบทดสอบนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อนำไปใช้สำหรับเป็นเครื่องมือวัดและประเมินผลของทักษะกีฬาฟุตบอล ซึ่งจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ อภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) แบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาและการจัดการกีฬา ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเที่ยงตรงผ่านเกณฑ์ตามคุณพินิจของผู้เชี่ยวชาญ (มีค่าเท่ากับ 1.00) โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้พิจารณาและเห็นตรงกันว่า แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทั้ง 3 รายการ ได้แก่ แบบทดสอบทักษะการเตะลูกฟุตบอล ใช้เวลา 2 นาที แบบทดสอบการเตะส่งลูกฟุตบอล ด้วยข้างเท้าด้านในแบบจับคู่ ใช้เวลา 2 นาที และแบบทดสอบการเลี้ยงลูกฟุตบอลซิกแซก สามารถวัดเนื้อหาได้ตามขอบเขตที่กำหนดไว้ และนำไปใช้วัดได้

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาและการจัดการกีฬา ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทั้ง 3 รายการ ได้แก่ แบบทดสอบทักษะการเตะลูกฟุตบอล ใช้เวลา 2 นาที แบบทดสอบการเตะส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบจับคู่ ใช้เวลา 2 นาที และแบบทดสอบการเลี้ยงลูกฟุตบอลซิกแซก ในการทดสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกรายการ โดยเพศชาย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .996, .978 และ .918 ตามลำดับ ส่วนเพศหญิงมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .998, .919 และ .902 ตามลำดับ หมายความว่า แบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง กล่าวคือ แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความคงเส้นคงวา เมื่อนำมาทดสอบก็ครั้งก็ตาม ก็ได้ผลลักษณะเดิม ซึ่งสอดคล้องกับ พูนศักดิ์ ประถมบุตร (2532 : 24-28) กล่าวว่า การสร้างแบบทดสอบทักษะกีฬา ควรมีลักษณะที่มีความเชื่อมั่น เมื่อสอนไปแล้วสามารถตรวจให้คะแนนได้คงที่และแน่นอน จะใช้แบบทดสอบชุดเดิมนี้ ทำการทดสอบกับผู้เรียนกลุ่มเดิม ผู้เรียนจะตอบหรือทำได้เหมือนเดิม โดยการวัดความคงที่ของการทดสอบ นิยมใช้ในการวัดซ้ำ ให้ผู้ทดสอบกลุ่มเดียวกันสอบข้อสอบชุดเดียวกัน 2 ครั้ง ซึ่งเว้นระยะห่างระหว่างครั้งที่ 1 กับ ครั้งที่ 2 ประมาณ 2-3 สัปดาห์

3. ความสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและการจัดการกีฬา ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการทดสอบแต่ละรายการในการทดสอบครั้งที่ 1 พบว่า

3.1 เพศชาย ความสัมพันธ์ภายในของคะแนนการทดสอบทักษะการเตะลูกฟุตบอลใช้เวลา 2 นาที กับทักษะการเตะส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบจับคู่ ใช้เวลา 2 นาที มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .534 แสดงว่า ทักษะทั้ง 2 อย่างนี้ มีลักษณะคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ หากมีความสามารถทางทักษะในการเตะลูกฟุตบอลที่ดีก็จะมีแนวโน้มในการปฏิบัติทักษะการเตะส่งลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบจับคู่ได้ดีด้วย ส่วนข้อค้นพบต่อมา ทักษะการเตะลูกฟุตบอลบอลใช้เวลา 2 นาที กับทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลบอลซิกแซก มีความสัมพันธ์กันทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -.706 และทักษะการเตะส่งลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบจับคู่ ใช้เวลา 2 นาที กับทักษะการเลี้ยงลูกบอลซิกแซก มีความสัมพันธ์กันทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -.620 ซึ่งทั้ง 2 คู่นี้ มีค่าความสัมพันธ์เป็นลบ แสดงว่า มีลักษณะตรงกันข้าม หากทีทักษะหนึ่ง ไม่ดี หรืออ่อน ก็อาจจะมีความโน้มเอียงที่จะเก่งอีกทักษะหนึ่ง ซึ่งจากข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับ สมนึก ภัททิยขนิ (2553 : 255 – 256) กล่าวว่า การพิจารณาความสัมพันธ์จากข้อมูล ถ้าหากค่าความสัมพันธ์เป็นบวกจะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน เช่น นักเรียนคนใดที่เรียนอ่อนวิชาหนึ่งก็จะมีแนวโน้มว่าจะอ่อนอีวิชาหนึ่ง แต่ถ้าหากค่าความสัมพันธ์เป็นลบจะมีลักษณะที่ตรงข้ามกัน เช่น นักเรียนคนใดที่อ่อนวิชาหนึ่งก็จะมีแนวโน้มจะเก่งอีวิชาหนึ่ง ดังนั้นกล่าวโดยสรุป คือ หากต้องการให้บุคคลมีความสามารถทางทักษะการเตะส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในที่ดี ควรจะมีการฝึกปฏิบัติการเตะลูกฟุตบอลให้เกิดความชำนาญ

3.2 เพศหญิง ความสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบทักษะการเตะลูกฟุตบอล ใช้เวลา 2 นาที กับทักษะการเตะส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบจับคู่ ใช้เวลา 2 นาที มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .680 ส่วนรายการทดสอบอื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กัน หมายความว่า การเตะลูกฟุตบอลที่ดีจะมีแนวโน้มในการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในได้ดีด้วย หรือในทางกลับกันหากมีการเตะลูกฟุตบอลที่ไม่ดีจะมีแนวโน้มในการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในไม่ดียิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ของเพศชาย กล่าวคือ ทั้งเพศชายและเพศหญิง ถ้าหากมี

การฝึกปฏิบัติการเตะลูกฟุตบอลให้เกิดความชำนาญแล้ว ก็จะเป็นตัวบ่งบอกทิศทางว่า ทักษะการเตะส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในก็จะดีขึ้นด้วย สำหรับคู่อื่น ๆ ได้แก่ ทักษะการเตะลูกฟุตบอล ใช้เวลา 2 นาที กับทักษะการเลี้ยงลูกบอลซิกแซก มีค่าเท่ากับ -571 และทักษะการเตะส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในแบบจับคู่ ใช้เวลา 2 นาที กับทักษะการเลี้ยงลูกบอลซิกแซก มีค่าเท่ากับ -444 ผลปรากฏว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสมนึก ภักดิ์ทิพย์ (2553 : 256) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ของตัวแปรเข้าใกล้ศูนย์ มีแนวโน้มจะไม่มีความสัมพันธ์กัน หรือกล่าวได้ว่า ข้อมูล 2 ชุด มีแนวโน้มคล้ายคลึงกันบ้าง จึงมีทิศทางไม่แน่นอน ซึ่งระดับความสามารถทางทักษะของเพศหญิงที่ไม่ค่อยมีความชำนาญเท่าที่ควร สังเกตได้จากคะแนนดิบที่สอดคล้องกับผลของการทดสอบ เช่น จำนวนครั้งในการเตะหรือการเตะส่ง และเวลาในการเลี้ยง เพศหญิงจะทำได้น้อย หรืออาจเป็นเพราะความถนัดทางกีฬา โดยธรรมชาติของเพศหญิงแล้วเป็นเพศที่อ่อนแอ เหมาะกับกีฬาที่มีความอ่อนช้อย และไม่เน้นการปะทะ จึงเป็นเหตุผลทำให้ทักษะต่าง ๆ ยังมีความไม่แน่นอน ซึ่งไม่สามารถบอกได้ว่าทักษะที่กล่าวมาข้างต้นนั้น จะส่งผลถึงกันหรือไม่ ดังนั้น จากผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ก็จะเป็นแนวทางในการฝึกฝนทักษะฟุตบอลสำหรับเพศหญิง โดยเน้นให้มีการฝึกทักษะพื้นฐานเพิ่มมากขึ้น เพื่อทำให้เกิดความชำนาญ

4. การสร้างเกณฑ์ (Norms) ของแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับนักศึกษา

สาขาวิชาพลศึกษาและการจัดการกีฬา ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ทั้งเพศชายและเพศหญิงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการเปลี่ยนคะแนนดิบจากการทดสอบทุกรายการให้เป็นคะแนนที (T-Score) โดยการแบ่งระดับความสามารถออกเป็น 5 ระดับ คือ สูงมาก สูงปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก ซึ่งแสดงถึงระดับความสามารถทางทักษะกีฬาฟุตบอลตามองค์ประกอบที่ผู้วิจัยกำหนด 3 ด้าน คือ ความสามารถในการเตะลูกฟุตบอล เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อขาออกแรงเตะลูก และสายตา ทำหน้าที่ในการมองเห็น ระบบประสาทสั่งการให้กล้ามเนื้อออกแรงเตะ ความสามารถในการเตะส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นการเตะที่ง่าย สามารถทำการส่งลูกได้รวดเร็วและแม่นยำ ใช้ในการเล่นมากที่สุด เมื่อฝึกจนมีความชำนาญแล้ว ก็จะทำให้การส่งมีความต่อเนื่อง เป็นการสร้างจังหวะ และโอกาสในการเล่นได้เป็นอย่างดี และความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอล เป็นวิธีการที่จะทำให้ลูกบอลอยู่ในการควบคุม หรือการบังคับลูกบอลให้สามารถไปคามทิศทางที่ต้องการของบุคคลและทีม ถ้านักกีฬามีความชำนาญในการเลี้ยงลูกบอล ก็จะทำให้เสียการครองบอลได้ยาก อันจะเป็นวิธีการในการสร้างโอกาสในการเล่นให้ทีม ซึ่งแบบทดสอบทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและการจัดการกีฬา ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ทั้งเพศชายและเพศหญิงที่

ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีเกณฑ์การให้คะแนนที่เป็นมาตรฐาน ซึ่งสอดคล้องกับ พุทธศักดิ์ ประถมบุตร (2532 : 28) กล่าวว่า เกณฑ์ปกติ เป็นมาตรฐานที่กำหนดไว้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของประชากรกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งครูสามารถนำผลการทดสอบไปเปรียบเทียบกับประชากรในลักษณะเดียวกันได้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างได้มาจากกลุ่มประชากรทั้งหมด จึงสามารถเป็นตัวแทนของประชากรที่ต้องการศึกษาได้ และแบบทดสอบที่ใช้เป็นแบบทดสอบที่มีคุณสมบัติในการวัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้ มีความเชื่อมั่น ซึ่งสามารถนำคะแนนไปแปลผลให้สัมพันธ์กับเกณฑ์มาตรฐานได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้

1. ผู้สอนรายวิชาฟุตบอล ควรนำแบบทดสอบ และเกณฑ์ปกติของทักษะกีฬาฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินผลการเรียนของนักศึกษา
2. ผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ สามารถแบ่งระดับความสามารถทางทักษะเบื้องต้นของผู้เรียนได้
3. หากต้องการนักกีฬาที่มีความสามารถทางทักษะการเตะ การเตะส่ง และการเลี้ยง สามารถนำแบบทดสอบ และเกณฑ์ปกติของทักษะกีฬาฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปใช้ในการคัดเลือกตัวแทนนักกีฬาฟุตบอลได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาระดับทักษะกีฬาฟุตบอลของนักศึกษาเป็นประจำทุกปีการศึกษา และเพิ่มความหลากหลาย หรือท้าทาย เพื่อเป็นแรงจูงใจในการทดสอบ
2. ควรมีการสร้างแบบทดสอบ และเกณฑ์ปกติของทักษะกีฬาฟุตบอลสำหรับนักศึกษาในสถาบันอื่น ๆ ในรายการทักษะอื่น ๆ เพิ่มเติม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY